

תוֹם/ר"ה הוֹקֵן  
חמש בנות. נערת או  
קטנות. אחת  
מבנות  
לאחר מנבי.  
שעשוהו שליו. חמשה  
גטין. שהרי אינו  
אזוי נקדשהו למי. לפיכך  
לא אחת ואחת צריכה  
לשט מכולם ואת אחת  
מזן צריכה לא אחת  
ואחת וגו צריכה חליצה  
מאחד מן דכין שלש  
לה אחד נפטר מן משא  
אחין. שהוכחו. בשעת  
קדושתן ומסרתן לביאה  
ולבסוף שכחו איזו קדשה  
לכל אחד ואחד. יציל  
אחיהם מן הלכות הם  
שנחלקו בהם אבי ורבא.  
איש שלל מרדט באי  
מציאות (ב"מ כא, ב), ער  
וזמם פקד (רעי ממונות)  
[אז] בורר סנהדרין כולו  
[אז] לית העומד מאיזו  
פ"ק יעדרבין [טז, א]  
קדושתן איש מסתורין  
לביתא כאן. גילוי דעתא  
בטיטא בהשולחן [ויטין]  
[אז]. ממור לביתא  
נבלות ליתאבאר פקד זה  
בורר [סנהדרין] שם.  
תוֹם/ר"ה הוֹקֵן  
והיה בכלכלה שיה פרושה  
לכל אחת ואחת. על  
אז ידון. כללית כולן.  
גמ'. (אחיה) פשוטה\*\*.  
כלומר הלשנה היה  
מפרש ואמר. ורביהית  
משום דמסקא היה  
לא אחת.  
[מ]מחזיקין [לא] שמעין  
קדושתן המסתורין לביאה  
אז הוה קדושתן לא  
פסירות שבטיות. ואפי"ז  
דכמו רחמנא ויחזק  
[אז] לאכלאל ויה  
לסחורה, 6) לא אמרין  
קדושתן שמיא. נקבתי  
מהם מסחוריה. איש  
אחלתיה. צרה. ואפי"ז יא  
בשעלש  
גלעין, נ"ב. \*\* ב"ב גמ' דגרי